“Et jugues el físic constantment però aprens cada dia, si t’agrada la feina”

El treball l’obliga a estar de guàrdia permanent i explica que qualsevol cosa té valor de taxació. El més curiós que ha taxat és un lloro i el més macabre, un panteó mortuori a Girona

Pilar Comalada taxa una cadena davant la mirada atenta del seu inseparable gos Tuga Foto: TURA SOLER.

Forma part d’una saga familiar de perits judicials. El seu pare, Josep Comalada, va ser el segon a fer de perit als jutjats gironins i els seus tres germans també es mouen enel món del peritatge. Pilar va estudiar FP, un postgrau a Alcalá de Henares, i també és API. Fa 25 anys que firma peritatges i les seves eines de treball són les lupes, les balances de precisió, la pedra de toc, les calculadores... i el seu company inseparable, el seu gos, Tuga.

El perit judicial és una figura un xic desconeguda per a la gent. Expliqui’ns en què consisteix la feina.El perit és un especialista que té com a funció l’auxili dels jutges. El jutge és una persona que entén de lleis i necessita professionals especialitzats en matèries molt concretes que emetin els informes que els encarreguen. Calen taxacions de vehicles, immobles, objectes diversos, ens econòmics, empreses, estats de comptes. Hi ha especialitats molt puntuals com els grafòlegs, els químics, els d’accidents, falsificacions, drogues, criminòlegs...La policia, la científica, no té els seus perits per a aquestes feines? Ara mateix s’ha conegut el peritatge policial sobre l’inflable mortal de Caldes...Encara que hi hagi pericials policials, els jutges, si ho creuen convenient, ens fan també l’encàrrec a nosaltres. A vegades hi ha mancança de força en la prova i ens reclamen un estudi als perits designats. Per això a nosaltres se’ns veu en molts judicis.I com es designen els perits?A Catalunya hi ha uns 7.000 perits i hi ha unes llistes, i de les llistes els jutjats van fent les designacions. Un cop acceptes l’encàrrec fas un jurament o promesa de lleialtat, fas la feina, i després passes la factura, degudament aprovada, al departament de Justícia, que et fa el pagament. És el mateix procediment que amb els advocats d’ofici. Nosaltres estem de guàrdia permanent. Saps quan surts a peritar però no saps quan tornaràs. Jo, per exemple, el cap de setmana passat vaig haver d’anar a Pamplona a peritar unes finques. Entre anar, venir, peritar, tornar i fer l’informe, tot el que cap de setmana ocupat.Ha hagut de fer peritatges estranys?Qualsevol cosa pot ser objecte de peritatge. Tot té un valor. Fins i tot els condons que duia una prostituta assassinada s’han de taxar. He taxat dentadures postisses, ulleres, telèfons, barques... Però el peritatge més curiós potser va ser el d’un lloro. I a més, hi va haver controvèrsia perquè una de les parts em discutia la valoració de 380 euros que en feia. I vaig optar per fer el símil entre el valor del meu gos, molt ben cuidat i educat, amb un altre de la mateixa raça que no ho fos, i la jutgessa, que també és fan dels gossos, va valorar el meu gest. I el més macabre que he peritat és un panteó del cementiri de Girona.La llegenda conta que el seu pare va haver de peritar un burro cec..?Jo hi era, en aquell peritatge, a la font de la Pólvora. Però no era un burro i no era cec. Era una euga i es va haver de peritar perquè el comprador deia que l’havien estafat i era cega. Però el cas és que, com que la tenien tancada en un lloc fosc, la claror li feia mal als ulls. L’avi havia sigut tractant de bestiar i el pare també hi entenia. Va clamar l’animal, el va fer sortir i es va comprovar que hi veia.És una feina de molta responsabilitat. Depenent del que digui pot fer guanyar o perdre diners, o dur algú a la presó...Sí. Valorar un objecte en més o menys de 400 euros és fixar la línia entre el delicte i la falta.Rep

pressions o amenaces?Sí. És normal que et diguin coses i que et truquin des d'un número privat per insultar-te. I també a vegades et posen entrebancs. Un cop em van enviar a Ripoll a taxar una nau industrial. Hi havia 1.500 peces per valorar. Primer no ens deixaven entrar; finalment, la secretària judicial va aconseguir que ens deixessin passar. Però quan feia estona que érem a dins treballant, vam descobrir que estàvem tancats. Jo no em vaig immutar. Vaig acabar la feina i després vaig trucar al jutjat. El responsable de la nau es va fer el desentès, com si no hagués sigut ell. Podia denunciar-ho però no ho vaig fer. Amb aquesta feina et jugues el físic constantment, però també aprens dia a dia, si t'agrada treballar.L'han volgut ensarronar mai?Un cas molt curiós em va passar a Figueres. Anava pel carrer i em va cridar un client "señora perito, señora perito!", em deia tot content. Vam parlar un moment i, per casualitat i sort, va sonar el meu telèfon. Però resulta que no sonava a la meva butxaca sinó que sonava a la butxaca del noi. En va fer via, de dir que ell no l'havia pas agafat, el telèfon, i que ves a saber com havia anat a parar a la seva butxaca. El vaig recuperar i li vaig dir que eren coses que passaven.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 22-02-2018 Pàgina 60

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/punt-divers/article/4-divers/1344543-et-jugues-el-fisic-constantment-pero-aprens-cada-dia-si-t-agrada-la-feina.html